

Med hemställan om Eders Kongl. Maj:ts godkännande af sist-
omförmälda beslut, får Riksdagen tillika anhålla, det täcktes Eders
Kongl. Maj:t låta till allmän efter rättelse kungöra de sålunda beslutade
ändringarne i förordningen den 31 december 1891, angående vilkoren
för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa
drycker.

Stockholm den 20 maj 1892.

Med undersätlig vördnad.

N:o 101.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 maj 1892.

Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående stämpelafgiften.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 16.)

Till Konungen.

Med anledning af derom gjorda framställningar har Riksdagen
funnit sig böra vidtaga här nedan omförmälda ändringar i förordningen
angående stämpelafgiften den 5 september 1890.

Enligt gällande stämpelförordning eger frihet från stämpel å stats-
myndigheters expeditioner rum i, bland annat, bevillningsmål. Då Riks-
dagen ansett att mål, afseende tillämpning af förordningen angående
mantals- och skattskrifningarnes förrättande den 20 juli 1861, lämpligen
böra i förevarande hänseende likställas med bevillningsmål, har Riks-
dagen beslutit, att andra stycket af § 7 i förordningen angående stämpel-
afgiften den 5 september 1890 skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Frihet från stämpel enligt denna art. eger jemväl rum i mantals-skrifningsmål, i bevillningsmål — — — — —.»

Genom lag af den 16 maj 1890 har blifvit bestämdt, att lagen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom den 18 april 1884 skall ega tillämpning jemväl i afseende å god man, som i anledning af timadt dödsfall af domstol förordnas att vårda frånvarande delegares i dödsboet rätt eller förvalta hans lott deri; och i förordningen angående stämpelafgiften förekommer i § 3 under rubriken »Protokoll» stadgande derom, att frihet från stämpel åtnjutes för sådant protokoll vid underdomstol, hvilket afser, bland annat, föreläggande för förmyndare att ingifva utdrag af förmyndareräkning.

Samma skäl, som tala för stämpelfrihet, då föreläggandet rör förmyndare, har Riksdagen ansett äfven böra föranleda dylik frihet i det fall, att föreläggandet afser god man, sedan denne numera, på sätt ofvan omförmäls, fått sig ålagda de enligt lagen af den 18 april 1884 förmyndare åliggande skyldigheter; hvadan och då det härförutom synts Riksdagen lämpligt, att likställighet mellan förmyndare och god man åvägabragtes jemväl i afseende å stämpelfrihet för sådant underdomstols protokoll, hvarigenom förordnande eller entledigande meddelas, Riksdagen beslutit, att den i § 3 af gällande förordning angående stämpelafgiften under rubriken »Protokoll» förekommande bestämmelse, rörande protokoll vid underdomstol om förmyndares förordnande m. m., måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Protokoll vid underdomstol, om förordnande eller entledigande af förmyndare eller god man för frånvarande dödsbodelegare eller om föreläggande för förmyndare eller sådan god man att ingifva bevis om aflemnande af årsräkning öfver sin förvaltning — — — 3:dje afd. — — — fritt.»

Med anmälan af dessa beslut får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta de beslutade förändringarna i förevarande förordning till allmän efterlefnad kungöra.

Stockholm den 20 maj 1892.

Med undersåtlig vördnad.
